

Nr 5
maj 1953
37. ÅRGANG
WAKAMBA

SPEJDERNES MAGASIN

Sct. Georgs budskabet 1953

Sct. Georgs budskabet i år er skrevet af landsretssagfører Tage Carstensen, næstformand i korpsets bestyrelse

I kender alle det smukke sagn om ridderen Sct. Georg, der kæmpede med dragen og frelst prinsessen, og I ved sikkert, at Sct. Georg i mange lande er blevet symbolet på alle de bedste, mandlige egenskaber — navnlig mod, ærlighed og uselviskhed.

Da Baden-Powell startede spejderbevægelsen, ville han skabe moderne riddere, og derfor var det naturligt, at han valgte Sct. Georg som spejdernes store forbillede.

Vi spejdere har ingen levende, ildspyende drage at kæmpe imod, — men også dragen er blevet et symbol; den betyder ondskaben, det onde i livet.

Der er i vor tid 3 drager, som

hærger jorden, hærger også i vort samfund.

Det er løgnen, uhæderligheden og brutaliteten.

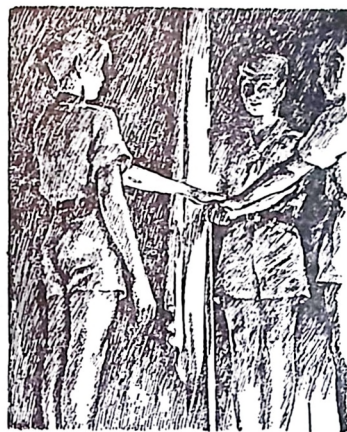
Hvor vi møder en af disse tre drager, skal vi bekæmpe den efter vor bedste evne. Måske har I, så længe I er meget unge, ikke mange muligheder for at påvirke jeres omgivelser; men vi har også drager i vort eget indre. Alle er vi født med både gode og slette egenskaber. Det beror for en stor del på os selv, om det er de gode eller de slette egenskaber, der skal præge os som voksne.

Hvem af os kan med ærlighed sige, at vi ikke har misbrugt vor magt?

Vi skal, hvis vi vil have lov til at kalde os for gode spejdere, kæmpe af alle kræfter mod dragerne i os selv.

Når I om lidt gentager jeres spejderløfte, er det netop den kamp, I lover at tage op.

Tænk på, at I aflægger løftet

sammen med over 5 millioner spejderkammerater, fordelt over det meste af vor klode. De er alle, ligesom I, samlet til Sct. Georgs-parade i dag, og de vil det gode på samme måde som I.

Tænk på, at denne store hær af moderne riddere er en vældig magt. Hvis de mange millioner af mennesker, der er eller har været spejdere, lader spejderloven være deres rettesnor hele livet igennem, vil de kunne hjælpe til at nedbryde de skrænker, der nu skiller folkene og racerne fra hverandre. De vil selv blive lykkelige, og de vil bidrage til at gøre menneskeheden mere lykkelig og mere tryk, end den er i dag.

Helt sikkert er det, at skal verden blive en bedre verden at leve i, må disse idealer sættes i højsædet:

Mod og ærlighed og — som det vigtigste — næstekærlighed.

Tage Carstensen.

Jeg hørte i dag en sand historie om en stor mand. Den var så god, at jeg straks skrev den ned, for den har noget at sige enhver spejder. — Hør nu kun:

Det var ovre i Amerika, i en af de store byer. En stor mand havde meldt sin ankomst og på banegården mødte byens kendte borgere op i deres fineste puds, høje hatte og jaket og damerne i det sidste nye. Det hele så meget festligt ud.

Toget nærmede sig, man strakte hals, nu standsede det, man stod på tærerne. Hvor var han nu henne, den store mand? Jo, der kom han ud af vogndøren, og der blev en hilsen og sigen velkommen, smil og glæde over det hele.

Men . . . han syntes lidt fraværende, kiggede flere gange ligesom hen over hovederne på møttagelseskomiteen. Der måtte være noget, han havde fået øje på. Jo, pludselig bandede han sig vej gennem den forsamlede møttagelseskomite og gik skubende lige over mod en gammel moris, der sløvhende på en del i de forrige forsøgte at bane sig vej mod toget.

Han tog kofferterne og hjalp hende gennem mylderet op i toget, ind i kupeen, fik en plads til hende og anbragte bagagen i nettet ovenover og ønskede hende en god rejse. Og så gik han tilbage til de forsamlede honoratiories, der lidt benovede kunne fortsætte deres velkomsthilsener til den store mand.

For han er en stor mand, Albert Schweizer, forfatteren, teologen og filosofen, der tilbringer sit liv som læge og missionær i Kongo.

Forsidebilledet

med spejderen ved Bagsværd
sø er taget af Torben Wolff.

— Og Kipandamærket er fjernet til fordel for Wakambaens mærke.

Beretningen om Søren skovmands udlandsfærd

— eller gode råd, før du tager til udlandet

Hvert eneste år rejser mange danske spejdere til udlandet — enten i trop, et par skovmænd sammen eller en spejder alene. Ikke alle er klar over, at der af Verdensspejderbevægelsen er fastsat visse retningslinier for sådanne rejser. Også når man rejser i udlandet, må man føle sig som repræsentant for spejderbevægelsen og sit land. Din tropsfører ved, hvorledes man skal forholde sig, men er du ganske klar over det? Ikke, nå ja, så hør først

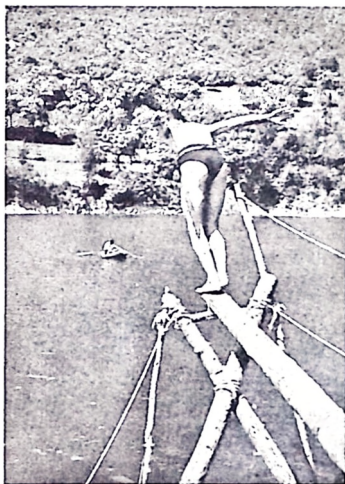
Beretningen om Søren Skovmands udlandsfærd.

Søren skovmand havde længe ønsket at tage en tur til Rutania. Nu havde han sparet nogle skillinger sammen, og det skulle være alvor. Det skulle blive sjovt at se landet, de mærkelige indbyggere og deres gøren og laden. Nå, han tænkte nu ikke nærmere over det, så han så ikke på noget kort og udarbejdede ikke nogen oversigt over, hvad han gerne ville se, og hvor han ellers havde lyst til at tage hen. Skulle han mon skrive til turistbureauet og få nogle oplysninger? Nå, nej, det fik han ikke tid til.

Så opdagede han pludselig, at ferien begyndte om nogle dage, og han var ikke kommet videre med sine spekulationer. Han begyndte at pakke rygsæk, fik fat på et gammelt automobilkort over Rutania og fik med møje og besvær fundet sit pas. Hov, det var heldigt, at det faktisk var gyldigt endnu. Togbilletten blev købt, og så sad han pludselig i toget. Så vidt var alt godt.

Men næste aften var humøret ikke så godt. Han havde stået op hele dagen i toget og var nu nået til grænsen for Rutania; men min-sandten om de ikke udbeder sig visum — også for turister af hans kaliber. Ud af toget, på jagt efter konsulatet. Åbner først næste formiddag kl. 10! Nå, det kunne klares med en overnatning (ganske overraskende og spændende). Han skal lige have vekslet nogle penge. Vekselskontoret på banegården er lukket! Nå, han vandrer ud på de mør-

ke og stille gader for at finde på noget. Der er en benzinstation med lys. Han forsøger at gøre sig forståelig (lommeordbogen ligger hjemme, og han har egentlig aldrig tænkt over det rutanianske sprogs mest anvendte ord). Men benzinkanmanden forstår, at han ønsker gratis overnatning (penge har han jo ikke). Joh, benzinkanmanden har også været spejder for år tilbage, så

Italiensk spejder springer ud fra selvbygget bro

måske kunne man ringe til den stedlige tropsfører. Det gør han, tropsføreren er gået i seng, men springer godvilligt op og farer til benzinstationen. Må jeg se dit spejderpas? (»Lettre de Recommandation«). Det har Søren Skovmand ikke hørt om. Et sådant har han ikke.

Nu har han det helt hyggeligt, Søren Skovmand, og det vil vi lade ham om — og vi vil slet ikke tale om de vanskeligheder, han havde, da man ved hans hjemkomst hørte sig om hans rejse og meget andet. Hans korps havde nemlig fået en forespørgsel fra Rutanias spejderkorps vedrørende hans rejse og bad om meddelelse, hvorvidt

denne fyr overhovedet var medlem af et spejderkorps.

Søren Skovmand og den slags omkringrejsende volder en del besvær især for »The International Commissioners« — en slags udenrigsministre for deres lands spejdere. Hvert land har en sådan international commissioner, der ordner al udenlandsk korrespondance og mange andre internationale problemer. Hvis du derfor agter at begive dig til udlandet som spejder, må du forinden sætte dig i forbindelse med korpskontoret, men læs først resten af denne epistel.

Uanset hvilken slags tur, du ønsker at gøre, får du nok først det fulde udbytte af turen, hvis du undervejs kan komme i kontakt med spejdere i de lande, du besøger. Du må først selv lave dine planer, men kan korrespondere med vor internationale commissioner, adr. korpskontoret, angående kontakt med spejdere, lejrladser osv. Henvendelse må ske i meget god tid — mindst 3 måneder forud.

Enhver spejder (eller enhver fører for en trop, patrulje el. lign.), der tager til udlandet, skal være i besiddelse af et spejderpas — tro nu ikke, at du kan klare dig uden almindeligt politipap af den grund. Spejderpasset er en art introduktionskrivelse, der kun skal bevise, at du er spejder i et anerkendt spejderkorps. Det giver dig ikke ret til nogen form for hjælp eller gæstfrihed, men du kan ikke forvente at blive modtaget som spejder, hvis du ikke har et sådant. Så snart du ankommer til det fremmede land, skal du have passet underskrevet i vedkommende lands »hovedkvarter« — eller hos den lokale divisionschef eller en anden ansvarlig fører.

Henvendelse om udstedelse af spejderpas sker til korpskontoret, idet du udfylder en ansøgningsblanket, der fås udleveret hos din TF eller på korpskontoret. På denne blanket skal du bl. a. angive, hvor mange rejsepenge, du medbringer. Husk det! Ansøgningen skal indsendes i meget god tid, den kan ikke ekspederes under 8 dage.

landspatroljeturnering!

Kipandaen afsluttet - !

Ja, nu er altså Kipandaen afsluttet, og på listen kan I se, hvilke patruljer, der er udtaget til deltagelse i WAKAMBAEN. Det har været en meget svær opgave, først for jeres divisionschefer at udtage de patruljer, der skulle indsendes til den endelige bedømmelse, og dernæst for turneringsledelsen at udtage de 60 patruljer, der skulle med i Wakambaen, for der er af patruljerne præsteret et overordentligt smukt stykke arbejde, og vi er i virkeligheden ganske overvældede og forbløffede over, hvad I har lavet.

Der var et fantastisk udvalg af budstikker, amuletter, meget smukke mapper, fine kort, gode hike-rapporter osv., således at vi i mange tilfælde var i syv sind over en dørtærskel, om hvem der skulle med, og hvem vi måtte droppe. I mange tilfælde lå patruljerne så hårfint opad hinanden, at en meget nøjagtig gennemgang og bedømmelse måtte til.

Vi tror dog, at vi er kommet til en meget retfærdig bedømmelse, og at I, hvis I får lejlighed til at se nogle af løsningserne fra de udtagne patruljer, vil indrømme, at de lå en tak over jer.

For os, der har lavet turneringen, har det været en stor glæde at se alle de mange ting og derigennem få et indtryk af, med hvilken interesse I er gået igang med opgaverne, og det smukke resultat, I har fået ud af det. I — og det gælder navnlig patruljeførerne — har sikkert lært en del om, hvorledes man skal tilrettelægge patruljens arbejde for at få noget virkeligt ud af det, og det er i virkeligheden det, der er det vigtigste resultat af KIPANDAEN. Vi håber, at den vil være jer til hjælp fremover, således at vi får et korps af levende patruljer.

Og så til WAKAMBA-patruljerne!

Jer vil vi gerne ønske tillykke med jeres udtagelse til Wakambaen, og vi glæder os meget til at se jer i sommer, og lære jer personligt at kende. Vi skal prøve på at lave en turnering, der er de fine resultater, som I har opnået, værdige. Det bliver svært, men vi skal gøre vort bedste.

I vil se De nærmere bestemmelser for Wakambaen andetsteds i bladet, men vi kan dog nævne, at turneringen finder sted fra den 29. juli til den 2. august i omegnen af Abenrå, og I vil få alle nærmere oplysninger efterhånden, som I har brug for dem.

Johan, Mogens og Viggo.

Regler for deltagelse i Wakambaen

1. Deltage kan de udtagne patruljer i henhold til listen, således som patruljen var sammensat den 1. marts 1953.
2. Patruljen skal således bestå af mindst 6 spejdere, og der skal i Wakambaen mindst deltage 5 spejdere. I tilfælde af forfald skal der foreligge enten lægeattest eller anden gyldig grund attesteret af vedkommende divisionschef.
3. Patruljer, der ikke følger ovenstående bestemmelser, udgår til fordel for de patruljer, der står på hosstående reserveliste.
4. Aldersbestemmelser m. v. iøvrigt som angivet i Kipandabestemmelserne.
5. For deltagelse i Wakambaen betales kr. 15,00 pr. deltager til dækning af forplejningen. Beløbet indsendes til korpskontoret inden den 15. juni 1953. Tilbagebetaling finder ikke sted efter 15. juni 1953.
6. Patruljer, der får forfald i henhold til ovenstående bestemmelser, skal omgående meddele dette til turneringslederen, DC Johan Jessen, Lindsnakkevej 7, Abenrå, således at en anden patrulje får mulighed for deltagelse.
7. Nærmere vejledning med hensyn til rejse, ankomst, afrejse m. v. udsendes iøvrigt direkte til de udtagne patruljer.

NB. Patruljefører!

Husk at opgive eventuel adresseforandring, herunder ferieadresse til turneringslederen, således at eventuelle vigtige meddelelser kommer jer i hænde.

Forespørgsler af enhver art rettes iøvrigt direkte til turneringslederen og ikke til korpskontoret.

Patruljer, der er udtaget til Wakambaen

Division Århus

Absalon Åxelstad

Bernstorff Bornholm Brønshøj Djursland Dyrehave

Ejer Bavnehøj Frederiksborg

Godthåb Grænse

Grøndalsvænge Hejmdal Hertug Knud Hærfæl Kronborg Lyngby Nordvest Nordvestfyn Nyboder Nørrejydske

Odense

Rolf Krake Skjalm Hvide

Steen Blicher

Stevns Sundby Svend Gønge Sydhav

Søborg

Sønderbro Valby Vald. Sej Vesterbro Vesterhav Vestsjælland Vestjysk Østerbro

Østfyn

Patrulje

Mår
Ulve
Høj
Ørred
Ryler
Rener
Falke
Svaler
Glenter
Glenter
Ørne
Kuduer
Måger
Ræve
Ugler
Hjorte
Panter
Ørne
Falke
Bæver
Ørne
Ravnen
Hjorte
Spætter
Elefanter
Viber
Ulvne
Ørne
Egern
Ræve
Ulkene
Bjørne
Leoparder
Viber
Hjorte
Moseugler
Viber
Tigrene
Bamserne
Ulvne
Ørne
Panther
Ørne
Falke
Viber
Pioner
Rikki-Tikki
Måger
Høge
Tigrene
Hjorte
Viber
Mår
Hjorte
Bjørne
Egern
Egern
Viber
Pirater
Sjøgutterne

Trop

7. Århus
7. Århus
10. Århus
10. Århus
Kongsvang
Birkebeinerne
Frie Fugle
Frie Fugle
1. Charlottenlund
1. Rønne
1. Bellahøj
1. Galten
1. Ørdrup
1. Ørdrup
Fæstningsdrene
Chr. IV
Chr. IV
Chr. IV
4. Godthåb
1. Gråsten
1. Sønderborg
1. Tønder
1. Grøndalsvænge
Fuglebakken
Sct. Poul
1. Gram
Kong Erik
Fostbrødrene
2. Thisted
1. Bogense
1. Nyboder
Jens Bang
Skipper Clement
Laksetroppen
1. Odense
3. Odense
5. Odense
1. Glostrup
Vald. Sej
Dr. Margrethe
1. Silkeborg
1. Hedetrop
Klintekongen
1. Sundby
1. Kong Volmer
1. Maribo
Nr. Alslev
1. Søborg
1. Ballerup
6. Sønderbro
1. Valby
1. Rudkøbing
3. Vesterbro
Sct. Nicolaus
Asser Rlig
1. Struer
1. Øbro
5. Øbro
Peter Bredahl
Peter Bredahl

Patruljer, der i tilfælde af udtagne patruljers forfald rykker op til Wakamba-patruljerne i nævnte rækkefølge:

Kronborg
Brønshøj
Godthåb
Vestsjælland

Hjorte
Hjorte
Jagt-falke
Lyn

Espergærde
1. Husum
3. Godthåb
Asser Rlig

DEN LYSE SIDE

Jeg husker fra en gammel lære-bog en lille fortælling om en gammel kone, som stod og gravede kartofler op. Så kom hendes nabo forbi, og han stod stille og betragtede konens arbejde. Da han havde set lidt på det, sagde han: »Da skal jeg love for, at du har avlet mange kartofler i år, Ane, og store er de alle sammen.« »Ja,« svarede hun, »men hvad kan det nytte, så bliver der jo ingen til grisene.«

Hun var altid så utilfreds.

Mange af os har lidt af denne konens utilfredshed boende i os. Vi kan altid finde et eller andet, som vi skal kritisere. Selv om forholdene synes at tegne sig lyst for os, har vi ofte en kedelig tilbøjelighed til at hæfte os ved en eller anden skyggeside, og den kigger vi så længe på, at vi ganske glemmer de lyse sider.

Prøv at gøre det til en vane for jer dag for dag at finde frem til den lyse side af det, I får med at gøre, det være sig i skolen, i jeres plads og i jeres hjem.

Det er dem, der har øje for livets lyse sider, som gør den største nytte, og som har de største glæder.

Skovmandspatruljer

opfordres til at melde sig som hjælpere ved Wakambaen. Der søges kun skovmænd, der kan være der hele perioden, og hele skovmandspatruljer vil blive foretrukket. Der skal bruges ca. 20 skovmænd, og deltagelse er gratis. Tilmelding med TF's anbefaling senest den 15. maj til turneringsledelsen.

— I besvarelse af Deres ærede skrivelse af

I tilslutning til artiklen i martsnummeret af »Magasinet« om de talende trommer skal I denne gang høre lidt mere om skindtrommerne og ikke mindst om, hvordan I selv kan lave jer en eller flere trommer i patruljen og så »snakke sammen«, selv om der er flere kilometer mellem jer, og I ikke kan se hinanden.

Skindtrommer kan have mange former, kan være korte og tykke eller høje og slanke. De er ofte formet som en stor blomstervase (fig. 5 og 6) som f. eks. ntumpænetrommen hos ashantierne på Guldakysten i Vestafrika. De står på jorden og betjenes af een mand, og i forrige artikel var der billeder af sådan nogle trommer. Ashantiernes har også en anden type, fontomfrom-trommen (det er næsten ikke til at sige!). Den er høj og cylindrisk og bæres oven på hovedet af en stor og nødvendigvis meget stærk mand, for det kan være nogle drabelige svende, næsten mands-høje og skrækeligt tunge. Bag ved ham med trommen står der en eller to mand og tamper løs på trommen med de to krumme stokke. Hvis det er telegraftrommer, må der jo — som vi så sidst — to trommer med forskellig tonehøjde i brug. Hvis jeres vej falder forbi Etnografisk Museum (der er en afdeling af Nationalmuseet i København), skulle I gå ind og kigge på de to pragtfulde trommer af denne type; de stammer fra den tidligere danske tropekoloni på Guldakysten.

Sådan laves en tam-tam

Af Torben Wolff

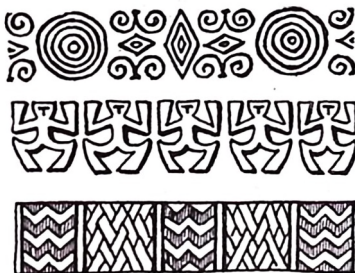
Hvordan kan de laves?

Nå, men vi skulle jo se på, hvordan man nu selv med lidt fingerfærdighed kan lave sig sådan en rigtig taletromme. På tegningerne fig. 1—7 er vist tre forskellige typer. Vi starter med den indiske tempeltromme.

Det sværeste at lave er roret eller trillen (fig. 3). Den skal jo være hul og skal helst hules ud af en stamme af hårdt træ, som ikke flækker, når det bliver tørt. Ask er noget af det bedste, hvis det ligger lidt tungt med mulighederne for indførsel af den specielle indiske træsort, der er nr. 1. Det er et gevaldigt arbejde at få det afsavede stammestykke hulet ud, men med forsigtighed kan det delvis brændes ud, og så må et hulstemmejern klare resten. Jo tyndere, I kan gøre væggen, jo bedre.

Men I kan også klare jer på anden vis. En god, virkelig god og stærk sildetønde kan godt bruges, og bedre bliver det, hvis I udvendigt og helst også indvendigt forstærker den. Dette gøres ved at bløde en tyk papplade op i vand og pakke den udenom tønden. For at få den til at ligge helt flat, må du skære lange V-formede snit i pappet fra begge ender, fordi en tønde jo har det med at krumme. Pappet fæstnes til tønden med et solidt lag lim — snedkerlim er bedst — og giv den så en gang lak (eller to) og noget oliemaling udenpå, men først når det fugtede pap og limen er knastør.

Efter at have bemalet trommen

Ornamenter

med fine, indiske snørkler i stærke farver, skal skindene foroven og forneden lægges på. De skind, der skal bruges, må ikke være for tykke, og du må hellere søge råd hos en skindhandler, inden du køber dem. Af pilevidjer laver du to ringe, som netop kan gå ned over henholdsvis trommens øverste og nederste kant. Ved at skære de to ender meget skråt af og lægge en stærk besnøring med tyndt murer-snor over samlingsstedet, kan du gøre disse ringe yderst solide.

Skindets diameter skal være en 4—6 cm større end ringens (alt efter dennes tykkelse). Efter at have fugtet skindet brædt og smurt snedkerlim på ringen, vikler du skindet rundt om denne og strammer godt til hele vejen rundt. Så klipper du med en hulsaks ca. ti huller med lige store mellemrum hele vejen rundt i de to udsånde skind, helt ude ved ringene. Og så er der kun tilbage at trække en stærk, flettet line gennem hullerne, skiftevis i det øverste og nederste stykke skind og samtidigt gennem en god, stor messinggardinring, der skal bruges til at stramme skindene med, når du til slut har ført ringene ned over den jævnt afrundede øvre og nedre rand på trommerøret. Nu er din indiske tempeltromme færdig, og skulle gerne se ud nogenlunde som fig. 4.

På fig. 5 og 6 er vist en tromme af den type, der står i Gilwell-hytten på Storedam, og som stammer fra Gambia i Vestafrika. Den er endnu sværere at hule ud, fordi den er lukket i bunden, og også her gælder det om at få fjernet så meget træ som muligt. Til gengæld er det ret simpelt at sætte skindet fast direkte (som på fig. 6) eller via skindstrimler (som på billederne i forrige artikel i »Magasinet«). Selvfølgelig skal skindet være drivende fugtigt, når det lægges på og strammes til — det er bare med at lægge kræfterne i!

Endelig ser du på fig. 7 en type, der minder en del om den indiske tromme, men som ikke, når den

Baden-Powell fortæller om et mærkeligt musikinstrument

Jeg var lige steget i land på Malta efter et besøg på Sicilien. På den sidstnævnte ø havde jeg som en kuriositet købt en høj messingbeslået sadel, som befolkningen der udstyrede deres heste og mulddyr med.

Det var en pryd med en række messingknapper på en slags fremstående stander, som endte med et par messingvimpler i toppen. Selv på siderne var den forsynet med endnu større og mere iøjnefaldende knapper.

En af mine kammerater så mig

gå i land med den mærkelige tingest og spurgte: »Er det et musikinstrument?»

»Hvad skulle det ellers være, tror du?« svarede jeg.

Da bad han mig med al den iver, han kunne opvise, om at spille på det ved en koncert aftenen efter.

Det gjorde jeg.

Jeg aftalte med orkestret, at det skulle spille en klassisk nocturne, hvor jeg skulle spille solopartiet med min »selurafon«. I mellemtiden forsynede jeg mit instrument

med en rem, så jeg kunne hænge det rundt om halsen og have det på brystet, og i højde med munden anbragte jeg en kam omvundet med papir. Ved fremføringen »sang« jeg gennem kammen med høj falset, stemte instrumentet ved vimplerne, håndterede knapperne op og ned som tangenter og moderede tonestyrken ved at berøre de større knapper på siderne.

Ikke en sjæl gættede på, at det ikke var et rigtigt musikinstrument.

først er færdig kan indstilles til at give lyd af forskellig tonehøjde. — Det kan man jo på den indiske tromme ved at flytte op og ned på gardinringene.

Et trommesprog med morse — eller andet —

Til sidst skal vi se på, hvordan I nu kan bruge de fine trommer, I har fremstillet, til en sende meddelelser på. Til jeres egen private jungletelegrafi nytter det ikke no-

get at efterligne de afrikanske trommesprog — dertil er der alt for lidt melodi, alt for lidt variation i tonehøjden i vort sprog. Rent bortset herfra er det vist mildest talt en kompliceret sag at lære at tromme på den afrikanske måde.

Men hvorfor ikke bruge morse — eller endnu bedre, selv udtænke noget helt tredje, som kun de indviede kan opfatte, når det trommes? Bruger I morse, er det bedst at have to trommer med forskellig

tonehøjde og så lade et slag på trommen med den højeste tone betyde prik og et slag på den dybt-tonede betyde streg — eller omvendt. Hvis I nu kun har lavet een tromme — eller hvis I har to, men ønsker at kunne »snakke sammen« — må I gribe til det trick at lade prik være et enkelt slag på trommen og streg et dobbeltslag. Det betyder, at det går lidt langsommere med at sende et budskab, og at I i det hele taget skal være skrappe til at kunne morse. Men det bliver I nu hurtigt, når I først får »blod på tanden« og ideligt lader jeres meddelelser til patruljekammeraterne runge ud over det ganske land, så enhver af os, der endnu har vor fantasi i behold, løfter hovedet, når tam-tam'en lyder, lytter med tilbageholdt åndedræt — og lader tankerne gå på langfart ned til det hemmelighedsfulde Afrika med dets jungler og bjerge, dets floder og søer og sumpe, hvor over trommernes tale bæres af sted fra stamme til stamme.

... / ... / ... / ... /
... / ... / ... / ... /
... / ... / ... / ... /
... / ... / ... / ... /

Torben.

Indisk
tempeltromme

Afrikanske
trommer

Viggo fortæller om Spinning.

Så dygtig kan du også blive

Kender I det — ?

Man kommer hjem fra et trip til det vilde Vesten eller fra en cirkusforestilling med erindringen opfyldt med en af hujen, hestevrinsk, rygende seksløbere og fremfor alt tovværk ompændt Cowboy, som har hensat en i den næsegruseste beundring. — Det er utroligt, hvad han kan lave med det reb! Store, flotte roterende spin over sit hoved, rundt om sig selv eller sågar rundt om hesten med! Og, ærlig talt, det ser da ikke sværere ud, end at man selv skulle kunne lære en del af det. —

— Man styrter altså hjem, hugger (låner. — Red. anm.) sin mors

bedste tøjsnor, udstyrer den efter alle kunstens regler og slynger den rundt om sig selv med et elegant kast, som man mener at erindre, cowboy'en gjorde det, — og er i næste øjeblik surret som en rullepølse og på det nærmeste kvalt. — Eller man anskaffer et af Depotets fine spinningsreb med aluminiumskovse i den ene ende — og opnår nogenlunde tilsvarende resultat! — Temmelig deprimerende, ikke? Der er faktisk ikke noget ve' det, når man ikke ka', og efter nogen tids anstrengelse opgi'r man. Hvorfor? Fordi man begyndte forkert! En så ædel kunst som spinning skal dyrkes fra grunden, — lad os begynde med

Rebet:

Det skal være et flettet reb, — helst bomuldsline, — og det skal være smidigt! Hvis et nyt reb virker lidt stift, hjælper det at lade det hænge udstrakt et døgn eller to med noget tungt i tampen.

Det skal være 12–16 mm i diameter, — hvis du bruger flettet hampereb dog næppe mere end 10–12 mm. Rebets længde skal være et sted mellem 6 og 9 meter, og hvis du er en lille mand, skal du selvfølgelig ikke vælge det længste reb.

Det færdiglavede spinningsreb er forsynet med en aluminiumskovse i den ene ende som tampen

hen tampen fast med et flagknob el. lign., så den ikke kan dreje sig i kovsen. Det er vigtigt! Den evige begynderfejl er nemlig, at man i starten glemmer at lade tampen rotere inde i hånden under spinningen, hvorfor hele tovet bliver snoet. Knuden og den faste tamp begrænser snoningerne til tampen, og begynderen vil vide at skatte denne forholdsregel højt!

Så er spinningsrebet altså færdigt! Og så kan du roligt lægge det af vejen, for de første par dage får du ikke brug for det! For nu går vi over til

Stik tampen gennem en trisse!

Spinning for begyndere:

Begynd med en flettet flagline, 2—3 meter lang, stræk den smidig, lav et pælestik, som levner ca. 30 cm tæppe, afslut tæppet med et 8-talstik. Med dette lille reb lærer du at spinne de nydeligste småcirkler foran dig selv. Hold tæppet meget løst i højre hånd — 8-talstikket forhindrer den i at smutte ud af hånden — du »lægger« pælestikkets løkke frem foran dig i luften og fører i rolige bevægelser tæppet vandret rundt samtidig med, at du lader den rotere inde i hånden. Det lyder lidt indviklet, men er det ikke, — tæppet roterer faktisk af sig selv, bare du ikke holder fast om den.

Den magelige kan også øve!

Begynderen forsøger næsten altid at dreje løkken for hurtigt rundt, og han holder for fast i tæppet. Det sidste kan forhindres ved at stikke tæppet i en garntrisse eller lignende, som den så roterer i, — det er en stor hjælp for begynderen og anskueliggør udmærket nødvendigheden af at lade tæppet rotere i hånden. Normalt får du lært at spinne med dette lille reb i løbet af et kvarter og får dermed »blod på tanden« til at fortsætte med de store, ovenfor beskrevne. — Men først skal du være aldeles sikker på hånden med det lille, — øv dig i at sætte det i gang, at skifte det i fart fra den ene hånd til den anden, at spinne det hurtigere og langsommere og få ringen op i lodret stilling. Det er en udmærket øvelse at prøve, hvor langsomt man kan spinne, før tovet går i stå, — det vænner hændledet til den rigtige rytme.

Krinolinen:

Efterhånden er vi så klar til det store reb. Husk nu at fastgøre tæppet som beskrevet, — det er vigtigt!

SPEJDER I NIGERIA

Af A. A. Adepeju

Som du ved, er spejderarbejdets metoder ens hele verden over, men på grund af klima og andre forhold er prøver o. a. forskellige og bliver tilpasset hver enkelt land. Her skal du høre om Nigeria:

Tropsmøderne holdes således kl. 16 eller 17 og varer ca. 2 timer. Så spejderne kan nå hjem, før mørket falder på. Man har nemlig ikke elektrisk lys ret mange steder. Møderne holdes almindeligvis på en mark skænket af deres kirke eller på skolepladsen.

På pladsen bygger troppen ofte en regntæt hytte af lær. Den bruger man i tilfælde af regnvejrs eller til week-ends.

Drengene har ikke så megen fritid som danske drenge, og deres forældre har ofte brug for dem på gården. De kan derfor kun tage

på week-endlejr eller på kortere lejre i en fire, fem dage

Til lejren medbringer hver enkelt dreng sin egen proviant, f. eks. bønner, ris, syltetøj, gryn, palmeolie, rød peber, løg, salat osv. Det afleveres til lejrens kok.

Spejderen må bære sin bagage på hovedet og går almindeligvis en 20—40 km for at nå frem til lejren. Hans bagage består af uniform, korte bukser, sko, sandaler, lændeklæde, måtte, huggert, kniv, hakke, fakkel (almindeligvis lavet af palmeprodukter), svamp, kam og tyggegummi (i stedet for tandbørste og tandpasta).

Man tager af sted til lejren tidligt om morgenen, for man bruger ikke telte, dels er de dyre og dels kan de ikke modstå den kraftige tropiske regn. I stedet bygger man hytter af mudder og lær, og det tager jo noget mere tid end at rejse et telt.

De er meget dygtige til at bygge disse hytter. En 8 års dreng kan bygge en sådan hytte på en 4—5 timer og gøre den absolut regntæt og komfortabel. Man bruger materialer fra stedet som grene, vedbenranker, palmeblade og andet tækkemateriale. Palmeblade og græs lægges på jorden, og når spejderen så lægger sin måtte ovenpå, har han et dejligt sted at sove.

Lejrdagen.

I lejren står man op kl. 6 og laver morgengymnastik, tager et koldt bad og laver morgenmad, der består af eko, tilberedte af gryn (ligner havregrød!). Hertil spiser han akasa, en slags kage lavet af bønner blandet med vand, palmeolie, salt, peber og løg stegt i olie.

Om formiddagen laver han f. eks. pionérarbejder, korttegning eller går på opdagelse i det nærmeste terræn. Hjemkommen herfra laver han lunch, som enten er eba, lavet af gryn, iyan, (syltetøj), amala (lavet af syltetøj og mel), dodo eller dund, lavet af store bananer (man kan købe fire af disse store bananer for 50 øre).

(Læs videre side 91)

Cowboy's på begynderstadiet har gennem årene spildt megen tid på at hente deres spinningsreb ned fra lygtepæle og høje træer. Spar på kræfterne! Husk de rolige bevægelser, det lille tov lærte dig, og øv dig lidt på bare at få rebet til at dale blidt lige ned over dig, så du står midt inde i det.

Resten kommer næsten af sig selv, og man morer sig dejligt.

Patruljens udrustning II

Gamle Vildsvin giver i dag gode råd
om patruljens øvrige materiel

Vi fortsætter denne gang med resten af patruljens materiel og begynder med

Gryderne:

Der er vist ingen tvivl om, at de mest anvendte gryder er patruljekogesættet af aluminium. De tre gryder kan sættes inden i hinanden og fylder således ikke meget af tre gryder at være. I bør have en pose til gryderne, og for at undgå, at gryderne bliver snavsede, når de sættes inden i hinanden, er det klogt også at lave nogle tynde stofovertræk også til den lille og mellemste gryde. Må jeg huske dig på, at saltvand nemt danner galvanisk element (meget fint ord) mellem den lille mængde kobber, der findes i aluminium, og aluminiummet selv, så det er klogt at undgå opvask i saltvand, der før eller senere bevirker, at der dannes ganske små tærehuller i gryden. Skyl i hvert fald grundigt efter i ferskvand. — Aluminium kan heller ikke tåle soda. Det bliver sort af det.

Enter endt lejr vaskes gryderne grundigt. Du må nok have fat på skurebørsten, noget ståluld og noget skurepulver, der ikke indeholder soda — vælg natriumtrifosfat, og få al soden fjernet fra ydersiden og kanterne. Gryder, der kan ruste, smøres, inden de gemmes hen, med et jævnt lag fedt over det hele. Der findes flere slags fedtstof. Du skal bruge konsistensfedt (altså dyrisk fedt), der ikke kan blive harskt og danne syre (smørsyre). Brug ikke smør, margarine eller alm. fedt. — Gryder bør ikke gøres rene ved at

køre dem rundt i sandet i strandkanten — det slider meget på dem.

Alt materiel må mærkes, så man tydeligt kan kende det. Gryderne mærkes bedst ved hjælp af en kørner, som du kan købe hos en isenkræmmer. Tegn først patruljedyret, totem og/eller patruljenavn et passende sted, og slå derefter med blid hånd en tæt række kørnerprikker i stregen. Slå lige i stregen, lige hårdt hver gang og sørg for, at der bliver samme afstand mellem prikkerne. Altså lav det pænt og nøjagtigt — det kan ikke laves om!

Det kan være svært at få gryderne spændt rigtigt på cyklen. Pas på, at de ikke trækkes skæve af reb og remme, men de skal naturligvis sidde fast, så de ikke falder af og får buler! Buler rettes iøvrigt ud med en hammer af gummi med rund bane.

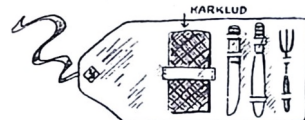
Panden

er bedst af ikke for tyndt jern eller grund-emailerede. Praktisk er det, at hanken kan tages af eller bøjes ind under panden. De løse skafter virker ikke altid lige godt, så det problem må du afgøre med din egen samvittighed og erfaring. De grund-emailerede pander med hængselsskæft til at klappe ind under panden er lettere at rengøre end jernpanden. De angribes ikke af rust, og skaffet kan forlænges med en pind. Under alle omstændigheder bør du have en pose til panden — eller opbevare den nederst i grydeposen. Du kan mærke jernpanden med kørnerprikker, skære navn i skaffet eller male det med flere tynde lag oliefarve.

Køkkengrej.

Ja, der hører jo andre ting end gryder og pande til denne del, nemlig f. eks. grydeskeer, brødknive, stegesgaffler, skurebørste, viskestykke, karklude og hvad man nu ellers finder nødvendigt. Et par køkkentallerkener er gode at have med, og ligeledes er det klogt at tage en lille dåse med kridt med.

Du ved, at man smører det udenpå gryderne, inden de sættes over ilden — og bagefter er det lettere at få soden af. Mange af disse ting samles mest praktisk i poser eller en art hylstre med plads til hver enkelt ting. Et gammelt grydelåg

Praktiske hylstre

at bruge som viftelåg er godt og sparer nye låg og din hat! Hylstre mærkes med stofmærker (f. eks. af patruljedyret i linoleumssnit — det kan du selv lave) — eller du kan påsy et bændel med patruljenavn skrevet med mærkeblæk. Sleeve, knive m. m. mærkes med maling, eller du kan skære navn i skaffet. Emaljettallerkener kan mærkes ved hjælp af celluloselak. Det sted, hvor navnet skal anbringes, renses omhyggeligt med lidt acetone — lakken kan du købe i små dåser. Det males på med en tynd pensel. Lakken kan evt. fortyndes i acetone. Rens penslen straks efter i acetone.

Vandspanden

forekommer mig uundværlig. Den er bedst af sejldug, men du må lave et lille stativ til den, så den kan hænge op. Hvis du sætter den på jorden, bliver den utæt, idet vandet trænger igennem dugen. Brug vandspanden til at hente vand i — måske til at skrælle kartofler i — men hent ikke mælk i den. Den

Sådan bruges en kørner

bliver sur! Jeg vil foretrække to spande til en patrulje og mærke dem med stofmærker eller mærkeblæk. Vandspanden skal tørres ganske utroligt godt, da den ellers bliver jordslået (rådden).

Øksen

eller er det ikke bedst med to i patruljen? Jeg tror det! Skaftet bør være af asketræ eller hickory og skal være knastfrit. Se en gang på træets årer. Du skal kunne følge mindst een åre gennem hele skaftet — ellers holder det ikke ret længe. Øksehovedet skal sidde godt fast. Træet kan trække sig sammen i varme og tørke, og hovedet kan komme til at sidde løst. Træet udvider sig igen, hvis det lægges i vand — og hovedet kommer atter til at sidde fast. Bedre er det dog straks at tilpasse skaftet stramt til hovedet. Derefter slås en trækile i og derefter igen en jernkile, så skal det nok blive siddende, og du behøver ikke trølderiet med vandet. Øksens æg skal være skarpt tilslebet fra begge sider. Hvis den er for stump, har du ikke nogen nytte af den, og hvis den bliver for slank, bider den sig fast i træet og er svær at hive ud igen. Og må jeg så sige, at en patruljepakke ikke må være for lille. De fleste eksemplarer, der ses rundt omkring, er uden slagkraft. Anskaf derfor ikke for let en økse. At en økse er et farligt våben, ved du, men derom en anden gang.

Til øksen hører foruden læderskede også en karborundumsten eller smergelsten, som du også bør bruge til køkkenknivene. Hvis du ønsker at have fornøjelse af øksen i hele lejrperioden, må du nok slibe den lidt en gang imellem.

Lås den forsvarligt med hele ægen i huggeblokken, når du ikke bruger den.

Skal den i depot for vinteren, smører du hovedet ind i lidt fedt og lægger lidt pergamentpapir udenom.

Spaden

bør være en almindelig fodfolks-spade med en fortykkelse foroven på skaftet, så du kan holde rigtig fast på den. Slib den ene side af bladet, så du kan bruge den til at overhugge rødder med.

Spaden mærkes med farve eller udskæring i skaftet (ikke for meget og ikke for højt oppe). Den opbevares indgnedet i fedt. Bladet skal forinden renses med sandpapir.

Nødhjælpstasken

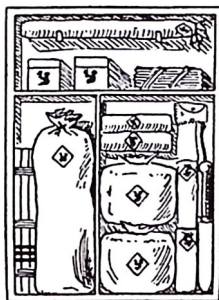
skal altid være i orden og bør medbringes på alle patruljens ture. — Brug f. eks. en gammel — ikke for stor — tværsæk, eller sy selv en taske af sejdug, voksdug eller svært plastic. Lad patruljens læge transportere den og lad ham holde orden i den og evt. supplere den op under lejren.

En del andre ting

ville jeg også se at skaffe til patruljens udstyr. Først redningsreb og 2 (gerne 4) signalfag. Dernæst nogle blikdåser og plasticposer til opbevaring af proviant og madvarer. Og endelig læderpose til patruljens penge at opbevare af kassereren (eller skatmester, om du vil), en blok papir, en bold eller to (tennis- eller håndbold efter behag), en del tovværk dels til de pionérarbejder, man får lyst til, og dels til at lave en ungarsk vandmand med. Nogle spejderhåndbøger skader ikke, men læs ikke for meget i dem.

Ja, så er vi vist klar. — God lejr!

Gamle Vildsvin.

Der skal være system og orden i patruljeskabet

SPEJDER I NIGERIA

(fortsat fra side 89)

Aftensmaden kan bestå af ris med stuvet kylling, oksekød eller kød fra såkaldte »buskdyr«, dyr, der lever i den omkringliggende bevoksning, og som drengene selv jager og nedlægger.

Klokken 21 går drengene iført deres lændeklæde til lejrball. Bålet tændes med en sang »Lejrbålet brænder«, sunget i flere afdelinger og afsluttende med dans omkring bålet. Den øvrige underholdning består af lege, folkedanse i kostumer, lavet af palmeblade og til ternerne af tam-tam'erne.

Spejderprøverne.

Mange af prøverne er meget vanskelige. Til bål-tænding må kun naturtræ bruges. Det dyppes af patruljeføreren i vand en halv times tid før prøven aflægges. Til ild-tænding uden tændstikker bruges noget »fyrtøj« fra palmetræet. Det tørres godt i solen, og han slår flintstenen med en huggert, og så snart gnisterne antænder fyrtræet, griber han det og vifter det, indtil det fænger. De fleste spejdere dumper ved den første prøve.

Også svømmepróver volder vanskeligheder, da det kan være overordentligt farligt at svømme i de hurtigt løbende floder; andre drenge bor for langt fra floder til at kunne lære at svømme.

Vandringen til 1. klasses prøven volder også vanskeligheder på grund af overtro i en del egne, hvor man tror, at skoven er dæmonernes hjem. En spejder måtte også en gang tage hjem fra turen, da man havde fortalt ham, at der holdt en del leoparder til i nærheden af overnatningsstedet!

Spejderråb.

Som alle andre spejdere har Nigeria-spejderne en del spejderråb. En besøgende hyldes således ved at man råber EKABO langsomt tre gange og slutter med et tordenlignende hyl. Et takkeråb lyder således ADUPE, og efter god optræden ved lejrbålet siger lederen AJE, og de optrædende svarer med det samme råb. Lederen kan også sige MUSO og i så tilfælde svarer spejderne med MUSO, MUSO, der betyder »vi roser dig«.

BEREDSKABSMÆRKET

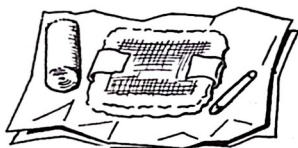
LONELY BULL fortæller denne gang om forbindspakke og blødninger

Alle, der melder sig til Civilforsvaret, skal have et kursus i førstehjælp (et ganske kort kursus ganske vist), hvor de bliver sat ind i den allernødvendigste del af nødhjælpsarbejdet, ligesom du, for at få beredskabsmærket, skal sætte dig ind i dette og aflægge en tilfredsstillende prøve overfor din tropsfører.

De spejdere, der melder sig til tjeneste i Civilforsvaret, vil i første række blive brugt som ordonnanser, og efter al sandsynlighed vil de kun i meget ringe grad få lejlighed til at udføre første hjælp, men du skal vide, hvorledes der kan hjælpes — om ikke for andet, så fordi du skal kunne give besked om tilskadekomne og om ulykkestilfælde, som den egentlige samarittergerning efter et bombardement vil blive ydet af et særligt uddannet mandskab.

a. Kunne anvende en forbindspakke.

En forbindspakke består inderst af et sterilt gaze-kompress — uden på dette et stykke vandskyende vat; desuden er der i pakken en rulle gazebind.

Hele forbindningen er gjort steril — dvs. bakteriefri — og den skal anvendes således at i hvert fald gaze-kompresset forbliver sterilt, til det er lagt på såret. Derfor — luk forbindningen op så nær såret som muligt — tag ikke direkte på den sterile forbindelse, men på den papirstimmel, der er lagt indover vattets kanter. Hold forbindningen lukket, indtil den befinder sig lige

over såret — vend den — luk den op — læg den på og fjern papirstrimlen.

Du må aldrig fjerne det vandskyende vat, idet det er dette, der forhindrer bakterierne i at trænge ind i såret udefra — det må heller ikke erstattes med alm. sygevat. Forbindspakken anvendes ved større sår — åbent benbrud — truede åbent benbrud og ved forskellige ætsninger, brandsår m. m.

b. Have kendskab til: 1) standsning af blødninger, 2) sårbehandling (herunder forbrændinger og kvæstelser), 3) transport af tilskadekomne, 4) forholdsregler ved elektricitetsulykker, 5) behandling af besvimelser, chock og røgforgiftninger, samt til 6) anvendelse af stimulerende midler.

1) Blødninger kan være

a. Pulsåreblødning (stødvis blødning i takt med pulslaget; som regel lyst blod),

b. Blodåreblødning (mørkere blod i jævn strøm).

c. Hårkarnetblødning (dråbevis sivende fra mange punkter),

d. Indre blødninger (erkendes ofte ved hurtigere og svagere puls).

Såfremt en blødning ikke standses, vil patienten forbløde - symptomerne er: hurtig puls, som bliver svagere, sorten for øjnene, øresusen, patienten bliver bleg, svimmel, døsig og kølig og går over i bevidstløs tilstand, hvorefter døden kan indtræde.

Stærke blødninger skal standses så hurtigt som overhovedet muligt — og øjeblikkelig lægehjælp er påkrævet.

Er patienten bevidstløs, må man ikke forsøge genoplivning, før blødningen er standset. Om behandlingen af chocktilstanden: se senere.

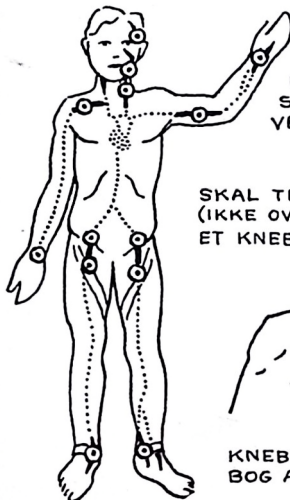
Behandling af de forskellige former for blødning:

a. **Pulsåreblødning.** Hold det blødende sted så højt som muligt i forhold til hjertet. En meget stram forbinding på såret — en meget kraftig blødning kræver evt. knebelpres eller tommelfingerpres. (Knebelpres må højst ligge ½ time).

b. **Blodåreblødning.** Hold det blødende sted højt — løs strammende klædningsstykker mellem såret og hjertet og læg en fast komprime-rende forbinding.

c. **Hårkarnetblødninger.** Anlæg en fast forbinding.

Alle steder er der tale om en steril forbinding, som er omtalt ovenfor.

PÅ DE MED Ø
MÆRKEDE STEDER
KAN PULSEN
STANDSES
VED DIREKTE TRYK.

SKAL TRYKKET VARE VED
(IKKE OVER ½ TIME) ANLÆGGES
ET KNEBELSPRES

SOM UNDERLAG FOR
KNEBELSPRESSET KAN EN
BOK ANVendes

sm

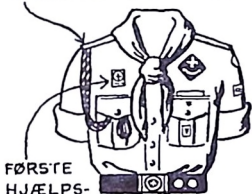
DET DANSKE SPEJDERKORPS: SPEJDERUNIFORMEN.

KORPSMÆRKE

3 VÆBNER OG KILOMETERPLADE

VÆBNERSNOREN GRØN/GUL
ERSTATTER 6 DUELIGHEDSTEGN

FØRSTE
HJÆLPS-
MÆRKET 2 CM.
OVER LOMMEN

NY
KM.PLADE

4 I. KLASSE SPEJDER OG PATRULJEASSISTENT

2 DUELIGHEDSTEGN
FORUDEN
VÆBNERSNOREN
DET ENE
TOLKE-
MÆRKET

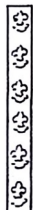

I.KL.-
MÆRKET

DERFOR
BÆRES

SPEAKS ENGLISH
PÅ LOMMEKLAPPEN

PATRULJEASS.-
BÅND

2 II.KL. SPEJDER MED 2 DUELIGHEDSTEGN

NY ÅRSSTJERNE

II.KLASSES
MÆRKET

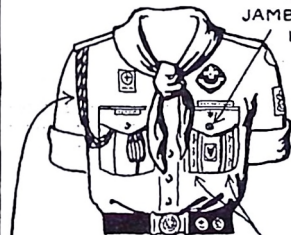
BÆRES PÅ UDENLANDSREJSE
LIGE OVER HØJRE LOMMES FOLD

5 PATRULJEFØRER OG RIDDER SPEJDER

PATRULJEFØRER-
EMBLEM, GRØNT
UNDERLAG

JAMBOREE
KNAP

RIDDERSNOREN
RØD/HVID FOR
12 DUELIGHEDSTEGN
ERSTATTER
VÆBNERSNOREN

PATRULJE-
FØRER-
BÅND

SPEJDEREN EFTER OPTAGELSE
I TROPPE

1

SPEJDERHAT MED
BÅND AF
INDVÆDE LILJER

KORPSMÆRKE

TØRKLÆDE I
TROPPENS FARVE
LØST KNYTTET
OVER KRAVEN
ELLER MED
RING ENS I
HELE TROPPE

ØRULLEDE
ÆRMER OM
SOMMEREN

BENKLÆDER
KHAKI ELLER
SORTE EFTER
TROPPENS
VALG

OM VINTEREN
KAN MØRKEBLÅ
SKIBENKLÆDER
BRUGES

STRØMPER
KHAKI ELLER
ANDEN DISKRET
FARVE. EVNT
OPSLAG I
TROPPENS
FARVE

BRUNT LÆDERFODTØJ
SORT KAN BRUGES

PATRULJEFARVE
PÅ BEGGE
SKULDERSTRØPPER
SEL. PT. MÆRKE
TROPPENAV
TROPPENAVN
ÅRSTJ. FRA
ULVETIDEN
ULVEMÆRKE
FOR GAMLE
ULVUNGER

KM.PLADE
FRA ULVETIDEN
BIBEHOLDES

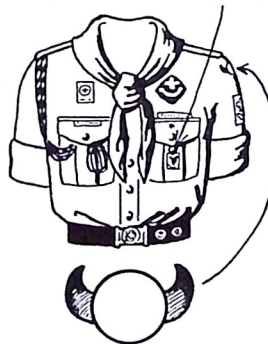
BÆLTE MED
KORPSETS
REGLEMENT.
SPENDE

SKOVMAND MED TROPUDMÆRKELSESTEGN

6

TROPUDMÆRKELSESTEGN
LIGE UNDER LOMMEKLAPPEN

SKOVMANDSPATRULJEMÆRKET
ANBRINGES PÅ PATRULJEMÆRKET'S
PLADS

Ulvenes Sct. Georgsbudskab

Kære ulveunger!

I dag er det Sct. Georgs dag, og derfor mødes ulve og spejdere over hele verden for at gentage det løfte, de gav, da de blev optaget i verdensbroderskabet.

Sagnet fortæller, at Sct. Georg var en ridder, der altid hjalp dem, der trængte til hjælp.

Da han drog ud i verden for at kæmpe mod det onde, standsede han op ved et lille vandløb for at drikke af det klare vand. Her fik han øje på en lille fisk, som af strømmen var ført ind mellem to sten, hvor den sad klemt fast.

Sct. Georg bøjede sig ned og flyttede forsigtigt den ene sten, så den lille fisk frit kunne svømme videre op ad strømmen. Han stod smilende og så efter den et stykke tid.

Det var en ganske lille ting, han havde gjort, og han ventede ikke

nogen tak, men han følte sig bare selv så glad ved tanken om, at han havde kunnet hjælpe den lille stakkel.

I har lovet, at I hver dag vil gøre en lille ting for at glæde eller hjælpe andre, og hvis I blot vil holde øjne og øren åbne, — som ulven, der er vort kendingsmærke — så vil I nemt hver eneste dag kunne finde mange små ting, I kan gøre.

Gå ikke og vent på sådanne store opgaver, som børn, der falder gennem isen eller løbske heste, der skal standses. Tænk heller ikke på, om der er nogen, der lægger mærke til, hvor rare I er.

Hjælp bare, som Sct. Georg gjorde det, og I vil opdage, at I selv bliver meget gladere.

God jagt!

Strix.

Tegneren besøger i dag et ulvelokale i Frankrig — det ser godt ud!

Det er sjovt at gå på stylder, og du kan selv lave dem. Se blot på tegningen her fra det italienske ulveblad. Du kan også lave dem af naturstræsstænger og surre fodstykkerne til stængerne med noget reb. Mon ikke I skulle lave en lille konkurrence i styltegning?

Alle tolv

Mowgli, BF Ole Wörts, Vildmarksulvene, 1. Herlev flok.

BF Erik Møller, Svend Trøst flok, Randers.

BF Leon Schütz, 5. Østerbro flok.

ROBIN HOOD OG HANS MÆND

Fortsat fortælling af Peter Tini

Tegninger: Thora Lund

Den mystiske mand fanges.

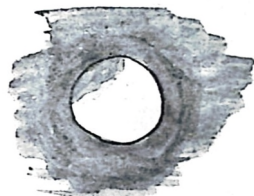
De holdt rådslagning, og de enedes om at jage den mystiske en alvorlig skræk i livet. I skjal af krat og skov listede de ind på ham fra alle sider. En af dem krøb lige hen foran ham, således at den fremmede pludselig snublede. I eet nu stormede de øvrige drenge frem og takket være at de var i overtal, fik de snart krammet på den mystiske, der, som man kan regne ud, ikke var andre end den gode pastor Fugl. Drengene vikled et tørklæde om hovedet på den stakkels mand og førte ham ned i hulen.

Præsten, der som omtalt var ung og munter af naturen, opdagede snart, at det var drenge, han havde med at gøre, og blev klar over, at de mistænkte ham for at være krybskytte. Selv om sagen var ubehagelig for ham, morede han sig dog over situationen, og lod som om han virkelig var den, de mistænkte ham for. Først bad han ynkeligt for sit liv. Så mumlede han, at han kunne en tryllekunst, som ingen havde set mage til. Han ville vise dem den, dersom han så måtte blive sluppet løs. Han på-

stod, at han kunne slukke månens lys på himlen og bagefter tænde det igen. Det var der ingen af drengene, der ville tro på, så de lovede ham fuld frihed, dersom det passede. Så begyndte præsten med dyb stemme at mumle en række trylleformularer og foretage sælsomme bevægelser med arme og hænder. Lidt efter så han på sit ur og bad drengene gå ud for at se på månen. To af drengene blev sendt ud, de var yderst vantro, men kom dog snart tilbage til hulen, blege og forfærdede. De fortalte med skælvelde stemmer, at månen virkelig var ved at blive mørkelagt. Det måtte de andre også se. Det var en meget underlig historie, slet ikke hyggelig, men det måtte jo være sandt, for 11 par sunde drengeøjne kunne da ikke tage fejl. Nu fik piben en anden lyd, drengene fulgte deres ansvar for, at månen således blev visket ud. De tiggede og bad troldmanden om at tænde månen igen. Til drengenes beroligelse lovede han dem det, dersom de ville fjerne det højst ubehagelige tørklæde, de havde viklet om hans hoved. Det blev hurtigt fjernet, og nu fik drengene et nyt chok. De genkendte nemlig krybskytten som deres afholdte religionslærer pastor Fugl, og han genkendte også først nu sine elever. Han lo hjerteligt og sagde: »Godt at jeg vidste, at der ville indtræffe en måneformørkelse lige nu.

Drengene, der holdt meget af pastor Fugl, fremstammede en masse undskyldninger, men dem ville pastor Fugl ikke høre på. Han forstod godt, at de ivrige skovfolk havde taget fejl. Præsten så sig nu om i den hyggelige hule. Med forbavelse og interesse så han drengenes samlinger af uglegylp, fugleæg og fjer, hamme af snoge og hugorme. Dyremærkede genstande i mæng-

der. Smukke sommerfugle på nåle og sjældne sneglehuse. Altsammen noget, som drengene selv havde indsamlet i skoven. Pastor Fugl havde desværre ikke tid til at blive ret længe i hulen, da han jo som sagt ikke var færdig med arbejdet til næste dag. Han bad de raske drenge følge sig til præstegården. Også for drengene var det på høje tid at komme hjem, og de fulgte villigt og med glæde præsten på vej. Først fik de ham dog til at love ikke at røbe noget om hulen og banden ude i skoven til et eneste menenske. Det gik præ-

sten gerne ind på, dersom drengene til gengæld intet ville foretage, som ikke tålte dagens lys.

Så begyndte hjemturen til præstegården. Dog ikke ad den lige vej. Drengene var så forsigtige, at de gik i zig-zag med præsten. Robin Hood og hans mænd ville dog ikke lige med det samme røbe, hvor de havde deres tilholdssted, selv om de betragtede pastor Fugl som deres ven.

Så gik man hver til sit. Præsten skyndte sig op i sit studerekammer, og beriget med indtryk og oplevelser skrev han en glimrende prædiken. Drengene var snart hos deres forældre, men de fortalte intet om deres oplevelser. For alt, hvad der angik »Robin Hood og hans mænd«, var strengt hemmeligt. Heldigvis havde drengenes forældre så megen tillid til deres sønner, at disse kunne dyrke deres hemmelige bandeliv ude i skoven, når blot de altid overholdt at komme hjem på de klokkeslet, de skulde og havde lovet.

Søndag morgen gik to af drengene ud i skoven for at dække aftenens spor til med løs sne, for at ingen skulle finde hen til hulen, men naturen var kommet dem i forkøbet, for i nattens løb havde et tykt snelag skjult alle spor.

(Fortsættes i næste nummer).

Allmuligmanden

Lav en vandkikkert.

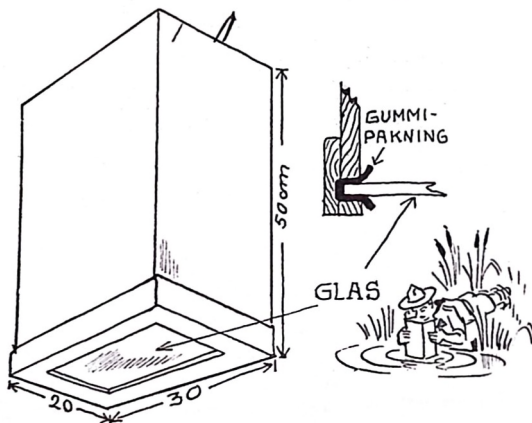
Vi er alle nysgerrige og kunne nok ved lejlighed have lyst til at kigge lidt på livet i søen eller havet. Kun lidt kan man se med de bare øjne, men en vandkikkert, du selv kan lave, er et godt hjælpemiddel. Lav en kasse af masonit el. lign. i størrelsen $50 \times 20 \times 30$ cm. De to korte sider skal være åbne. På den ene af dem fastgøres en glasrude eller plexiglas. Det tætnes forsvarligt, så vandet ikke kan komme ind. Kassens hjørner må også forsvarligt isoleres f. eks. med gummi (en gammel cykleslange) eller med noget svært stof (sejldug, oliedug el. lign.).

Kikkertens indre sider males sorte, og så kan den bruges. Du kigger ned i kassen, der presses ned i vandet, bedst vel fra en robåd. For at holde kassen nede i vandet uden al for megen besvær, kan du montere lidt vægt på den (nogle sten f. eks.). Hvis det er alt for mørkt, kan du bruge en lommelampe til at lyse med — uden for kikkerten!

Det er en sjov ting til sommerlejrens fritimer. Du kan få megen fornøjelse af den.

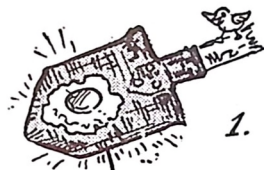
Husk
snarest
at indsende
foto
og en kort
beskrivelse
af jeres
Kipanda-
bromodel

Æg på 6 måder.

Se efter tegningerne og læs disse få bemærkninger til dem:

1. Rens spaden, varm den godt over bålet, kast ægget på den varme spade, og du har et nydeligt spejlæg.
2. Anbring en flad sten i bålet (ikke flint!) — når den er tilstrækkelig varm, renser du fladen, prikker 2 huller i ægget — et i hver ende og lader noget af hviden danne ring på stenen. Slå resten af ægget ud i midten af ringen, og spejlægget er snart parat.
3. Skær en tynd gren til, stik den lige gennem ægget og steg roligt ægget over bålet.
4. Lav — som vist — en kasserolle af dit krus og nogle pilekviste. Nu er det nemt at koge ægget i kruset.
5. Find en flad sten, lav et håndtag af en gren, brug denne enkle opfindelse som pande. Udkær en ring af brød (bedst af sigtebrød eller franskebrød), slå ægget ud i ringen. Spejlæg, nemt, ikke?
6. Ælt noget ler og læg det udenom ægget (blot en centimeter eller så). Læg det hele ned i bålet (gløderne) og nogle minutter efter er ægget klar.

1.

2.

3

4.

5.

6.

Patruljeweeek-end 18.-19 april.

Det blev vor anden telttur i år. Den første klarede vi i påsken. Vi var alle med, begge gange og har altså 5 lejrnetter allerede nu inden divisionsturneringen. Hele sidste år nåede vi i gennemsnit for hele patruljen 18 lejrnetter i telt. I år har vi sat målet op til 28 i gennemsnit. Så det er helt godt.

Ole havde været en tur i skoven, mens vi andre indrettede lejren. Den blev fin, men vi skal også gerne stille med en tiptop lejrplads i turneringen. Vi tog så på wood-craftturn og skulle inden for det nærmeste område finde mystiske planter. Og det gjorde vi også. Ole havde nemlig et sted hængt en grankogle på et bøgetræ, et andet sted sat en egegren på, et asketræ o.s.v. Det var ganske sjovt. Undervejs fandt vi resterne af en grævling (vi tog hovedet med hjem - Svend vil koge det rent) og et sted, hvor en skovdue var blevet fanget af en ræv. Nogle af fjerene rumpede vi til en speciel tavle om skovduer. Lejrbalet var hyggeligt, men lige da vi skulle til køjs kom Ole „i tanker“ om, at han havde „glemt“ sin dolk ved grævlingen. Opgave: Hvem finder først dolken? Det var ikke så lige til i mørket, men Kaj var kvik og var første mand tilbage i lejren.

Om formiddagen trænede vi prøver og duelighedstegn. Vi skulle alle efter tur rejse teltet alene. Det gav god træning. Steen vædede en halmmatte, den blev god. Til frokosten kogte vi æg på en ny måde: Hver tog en meget stor kartoffelskar og et låg af, udhulede den og hældte hvide og blomme deri. Låget på - vi varmede det over på bålet og det smagte godt.

Inden vi tog hjem havde vi Kæmpe-kimaleg. På lejrpladsen var der udlagt 50 Ting. Vi gik frem og tilbage over pladsen, kiggede os omkring og skrev senere ned. Viggo blev den bedste med 32 Ting.

Lars

SPEJDER TIDENDE

SPEJDERNYT FRA NÆR OG FJERN

Lejrplads ved Kandersteg (Rover Moot)

9. og 10. Odense

holder om kort tid et sæbekasse-løb for alle raske Odense-drenge. Man håber på et godt stævne — og en god skilling til tropskassen.

2 patruljeførere

i 1. Randers trop har en meget fin mødeprocent — nemlig gennem 5 år gennemsnitlig 98 pct.

Ved 4. Østerbros tropsfest

i marts måned fremførte spejderne et spejderspil i 4 akter om »Drenge i Mafeking« — skrevet af S. N. Holck.

1. Brædstrup trop

holdt først i marts en meget vellykket tropsfest med en meget stor tilslutning. Underholdningen var fin, og aftenen indbragte 800 kr. til troppens kasse.

1. Frederiksberg trop

havde inviteret 6 pigespejderpatruljer med til et spejderløb den 1. marts. Drengene var så ubeskedne at løbe med de tre første pladser. På Nørrebro st. skulle man finde en svenskpræget dame — hun sad der med »Sydsvenska Dagbladet« i hånden! På brandstationen kom man i røgkammer og på vej mod Fælledparken blev de overfaldet af »fæle røvere«, fik papirposer over hovedet og blev kørt ad mystiske veje til en bunker, hvor adskillige mystiske spørgsmål skulle besvares.

Engelske spejdere på kano-rally

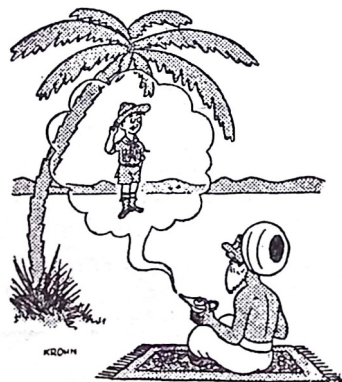
Giv »Magasinet« karakter!

Det ser ud til, at det synes sjovt at give andre karakterer, i hvert fald fik vi mange »karakterbøger« ind til »Magasinet«. De bliver nu bearbejdet, men vi takker for dem og for de andre små bemærkninger, gode råd og kritik. Måske vender vi tilbage til karaktererne. De fem heldige, der hver får en »femmer« tilsendt, blev:

Hans Kjersgaard, Espergærde flok.
Ole Dahl, Mohawker, Lyngby div.
Klaus Simonsen, Lyngby.
Gert Brüggs, Sønderborg.
Axel Nielsen, Bræmninge.

Mange engelske spejdere

hjalp på forskellig måde befolkningen ved de store oversvømmelseskatastrofer i England i februar. Cliff, der er TA i 1. Clacton trop, reddede en morgen tidlig 6 mennesker ved hjælp af en sejldugsbåd. Andre Clacton spejdere skaffede evakueringssteder i nærliggende hoteller, skoler og andre egnede steder. Søspejderne i Chalkwell reddede en del mennesker ved hjælp af deres egen søspejderbåd. Tre rovere i Turrock etablerede deres egen forsyningstjeneste, idet de sejlede rundt til husene og udleverede proviant til beboerne, der var blevet tvunget til at opholde sig på 1. sal. Adskillige tropslokaler blev ødelagt under stormfloden og alt materiel ødelagt. Søspejderne i Felixstowe reddede mange, mange menneskeliv. De satte alle deres både — 5 ialt — ind i arbejdet. 10. Yarmouth trop indrettede en evakueringsstation i deres lokale. 40 mennesker overnattede der den første nat.

Hvad ønskede De?

Hvem vil brevveksle med en grønlander?

De fire spejderkorps og FDF har dannet et lille udvalg, som på forskellig måde vil prøve på at hjælpe det uniformerede ungdomsarbejde i Grønland. Udvalget har mange planer, som dog ikke skal åbenbares endnu — men een ting bør nævnes, for den kan man ikke komme for hurtigt i gang — det er er brevveksling med grønlandske spejdere på dansk! Hvis du har lyst til at skrive med en grønlander, så meddel det til »Spejdernes og væbnernes grønlandsudvalg« — adresse: Korpskontoret, Fiolstræde 19, København K, og opgiv navn og adresse, og du skal høre fra os igen, så snart isen langs Grønlands kyst er smeltet, og postbåden kan gå igen-nem.

Spejderorkester i Randers.

Randers kolonne har oprettet et 16 mands blæse-orkester. Siden efteråret har man trænet flittigt hver uge og først i marts kunne orkesteret præsentere sig for første gang for kolonnens vennekreds.

Skovmændene i Åbenrå

gennemførte i Kipandaweek-end'en en større hike til Sønderballe, hvor der overnattedes i bivua'er i skoven. Man bagte selv brød og tilbragte en hyggelig aften og formiddag i skoven forinden den 20 km lange travetur hjem.

De Århus skovmænd

mødtes først i marts til en fælles week-end tur til Lading skov, hvor man byggede bivua'er, hyggede

Er du i gang med at tjene penge til sommerlejren?

DU·DAVDE·TIL ZERES·SIDEN

AVANDRINGER

60 km
Set. Pauls trop
PF Frans Lindbaum
PA Mogens Nielsen
Kjeld Guffler
Ole Thomassen
Jerry Brian Hansen
2. Thisted trop
Jørn Jensen
Poul Skaalum
1. Ballerup trop
Torben Skov
Finn Juul Andersen

VÆBNERE

Tonkawastammen
PF Poul Nielsen
1. Odense trop
PA Hans Nielsen
Højbjerg-Skaade trop
PF Lars Tøgersen
PF Birger Vitved Jensen
PF Kurt Jensen
1. Rønne trop
PF Erik Stender Jensen
PF Poul Christensen
PA Finn Erik Knudsen
PA Jørgen A. Pedersen

RIDDERE

1. Rønne trop
PF Søren West

1. KL. SPEJDERE

Tonkawastammen
Ole Køser

1. Rønne trop
PF Søren West

Set. Nicolaus trop
PF Jørgen Qvesel

3. KL. BOR

3. Åbenrå trop
Carl Andresen

BLEV *Din* TROP NÆVNT DENNE GANG?

sig omkring bålet, prøvede orientering, lavede signaltårne og primitiv mad.

Roskilde kolonne

fejrede i marts måned 40 års dagen for oprettelsen af de første spejderpatruljer i Roskilde by. I den anledning udsendtes et fint festskrift.

Har du hørt

at en af troppen spejdere fornylig fortalte, at hans sangbog var til vask?

(2. Tønder).

I Helsingør

er 25 spejdere under Spejdernes Hjelpekorps i gang med et kursus i melde- og ordonnanstjeneste.

Ulveungerne

i Frie Fugles flok medbragte ved et flokmøde for nogen tid siden ikke mindre end 125 kg aviser. De er nu solgt, og pengene skal bruges til at lave en rigtig flot væg i lokalet.

Soldatertrop i Esbjerg.

I Esbjerg er der på initiativ af de to drengespejderkorps og FDF dannet en soldatertrop, hvor alle spejdere er soldater. Der er tre patruljer, en for hvert korps. Hver

måned holdes tropsmøde og hver patrulje holder desuden selvstændige møder i samarbejde med deres korps.

Korpskontoret

gør opmærksom på, at vandrerkort nu koster kr. 2,50 i stedet for som tidligere kr. 2,00. — Altså kr. 2,50 + svarporto med i frimærker!

En gårdejer

på Ryomgård-egnen var forleden ude for et uheld med sin motorcykel. Ved uheldet blev en del af magneten slynget ind på en mark og trods ihærdig eftersøgning lykkedes det ikke at finde den. Spejderne i Ryomgård foranstaltede senere en finkæmning af arealet — ved hjælp af kompas, men desværre lykkedes det heller ikke spejderne at finde den tabte del.

har vedtaget, at hans patrulje skal vinde næste KIPANDA

Klip ud og sæt det i kataloget eller ret priserne nu

Her har du de nye priser på meiser, rygsække, skuldertasker og cykletasker

MEISER I NORSK MODEL

Drenge-meis m. 2 lommer	31,85
Junior-meis, med 3 lommer	39,50
Junior- og dame-meis	41,00
Turist-meis, engelsk dug	52,00
Svensk-meis, khaki, godkendt af korpsset, stelhøjde 40 cm	54,00
— herrestørrelse, vægt: 1500 g, stelhøjde 44 cm	57,50
Super-meis, ekstra prima med grå remme, godkendt af korpsset	70,00
Bjerg-meis m. sidesnøring	74,50
SPEJDER-MEISEN, godkendt af korpsset, er den bedste drenge-meis med de allerbedste forstærkninger, khakifarvet, vægt: 1300 g	41,00
— samme med udvendig lomme	45,00
ROVER-MEISEN, samme fabrikat som spejder-meisen, men stor størrelse med ekstra forstærkning og to sidelommer, khakifarvet, vægt: 1700 g	58,00
JAMBOREE-MEISEN, prima grå militærdug, udvendig lomme på låget.	
Jun.: 33×36 cm, vægt: 1400 g	36,50
Sen.: 36×40 cm, vægt: 1700 g	45,00

JALLEMUK

MEIS, ny model, grå med	
gråt læder	90,00
skindbund	108,00
Ekspeditions-meis	120,00
LEJRRYGSÆK, khakifarvet med lomme med 2 stropper	21,85
KIT-KAT rygsæk	29,00
KIT-KAT rygsæk, ny model	33,00
KIT-KAT ransel	75,50
KIT-KAT paksæk	26,00
KIT-KAT skoletaske	24,00
KIT-KAT tværsække	13,30
KIT-KAT tværsække m. kortetui	17,50

SKULDERTASKER

Grågrøn m. gjordstropper, 25×25 cm	7,85
Khaki sejldug, 29×19 cm	8,85
Khaki med bred gjord, 32×24 cm	11,50
Med korttrude, khaki eller grå, 27×17 cm	12,85
Med koretui — løst — Kit-kat ..	17,50
Med 2 lommer m. klap	12,00
Samme m. ekstra lynlåsomme ..	16,50
Vi har også mange tasker til specielle formål — f. eks. med 2 ekstra lommer og lynlås. Den er fortrækket af flokførere	19,50
ULVETASKEN, ^{ny} ulvehoved — har haft ^{ny} ulveuundværlik på søndagstui, kendt af korpsset	
SPEJDERTASKEN, kraftig armerwebbing	13,25
VANDRETASKE, norsk model, m. 2 rum, lynlås — se tegningen ..	11,25
VANDRETASKE med 2 rum + indvendig lomme samt i klappen rum lukket med lynlås	18,50
DOBBELTTASKE m. 2 store rum — kompaslomme og blyanholdere samt indvendig korttrude og lynlås på klappen	21,85
ARKITEKTASKEN har alle tænkelige raffinementer — 3 store rum + ekstra lomme og lynlås. Se den — den er rigtig	30,00
CYKLETASKER	
Grå ravndug pr. par	18,85
Prima ravndug, pr. par	19,85
Grågrøn, med lommer, pr. par ..	25,50
Prima brun plastic, pr. par	23,50
Knallert-tasker, pr. stk.	11,25
KIT-KAT, garanteret vandtæt — 1 års garanti	23,75
KIT-KAT — Webbing — 3 års garanti	29,00

- og her 3 bøger, som du har brug for nu

SPEJDERNES KOGEBOG — 117 retter	3,85
OMKRING LEJRBÅLET — historier og sketches	3,00
HOBBY HANDBOG i skind- og læderarbejde	4,75

DET DANSKE SPEJDERKORPS DEPOT

Spejdernes Magasin
Redaktør: Erik Jessen,
»Troldehøj«, Åbenrå.

Spejdersport
Redaktør: Adjunkt Svend Ranvig,
Søgade 3, Sorø.

Nørre Farimagsgade 89
København K, telf. Palæ 4526
Odense: Klostervej 19, telf. 12.418
Ålborg: Kong Hansgade 1, telf. 8370
Århus: Frederiksgade 69, telf. 13.613
Depotet er korpssets egen forretning og giver bonus til korpssets afdelinger

Korpskontor
Fiolstræde 19, København K.
Telefon Palæ 5711. Kontortid kl.
8-16, lørdag kl. 8-12. Giro 2284

Begge blades ekspedition:
Korpskontoret.